

MAFINKA HÍRADÓ

2026. AUGUSZTUS

„Boldog a nép, melynek az Úr az
Istene.”

(Zsoltárok 33,12)

TARTALOM

2

Lectori salutem

3

Úti élmény:
Beszámoló a csíksomlyói
zarándokltról

5

Útitárs:
Szent István öröksége

6

Arcképcsarnok:

Egyedül nem megy

8

Veni Sancte

9

Mese:

A Gondviselés Kútja

12

Gyereksarok:

A korona útja

Kép a fedőlapon: Benczúr Gyula: Szent István felajánlja az országot a Szűzanyának

A fényképeket készítette:
B.Szandra, R. Éva
Grafikai tervezés: V. Heni

Lectori salutem

Kedves Olvasó!

Elmúlt a nyár és különböző érzések kavarnak bennünk. Véget ért a nyaralás, az önfeledt, gyermeki szórakozás. Sokan még nem vágyunk vissza a munkába, a gyermekek pedig az iskolapadokba. Mások viszont izgatottan várják, hogy találkozzunk egymással, növekedjünk, gazdagodjunk tudásban, hitben. Hiszen ahogy a lapunkban olvasható csíksomlyói beszámolóból is kiderül: azt az érzést, hogy valaminek a részesei vagyunk, nem pótolhatja sem a tévé, sem az online tér. A közösséget, az együttlét örömét személyesen kell átélni.

Kezdődik hát az iskola, a munka, a mókuskerék újra elkezd pörögni. Korábban kell kelni, időben el kell készülni. Sokunk számára ez feszültséget okoz, ami a gyermekekre is átsugározhat. Milyen példát adunk (szeretnénk mutatni) nekik a saját viselkedésünkkel? Vajon tudjuk-e úgy segíteni egymást a rohanó hétköznapi útján, ahogy a zarándokok teszik, amikor az elfáradókat felültetik a szekérre, és közös énekszóval, imádsággal adnak erőt egymásnak a folytatáshoz?

Jó lenne megállni és imádkozni, Istennel beszélgetni erről is. A Jóisten erre az oldalunkra is kíváncsi. Alig várja, hogy megszólítsuk és elmondjuk neki a hétköznapi próbatételeinket. És ilyenkor jó megtapasztalni azt a békességet, amit az ima ad, amikor a feszültséggel teli helyzeteket le tesszük a keresztnél, amit kegyelemként és áldásként élünk meg. Milyen jó lenne így indítani a tanévet: imával, áldással, egymásra figyeléssel. De hiszen így teszünk akkor, amikor a Veni Sancte évnnyitó szentmisével kérjük a Szentlélek kiáradását és áldását az iskolai évre, a munkánkra és a gyermeknevelésre.

Szent István is így tett, a Szentlelket hívta, de nemcsak a saját életébe, hanem egy nemzet számára. Hálával tartozunk neki, hogy pogány népünknek utat mutatott Krisztushoz, és elültette a keresztény hit magvait. A hit átadásának e kihívásokkal teli, mégis gyönyörű feladatához kapcsolódik a magyar hitoktatónkkal készült interjúnk.

Kiadványunkban természetesen a legkisebbekre is gondoltunk: őket Szent Istvánhoz kapcsolódó mesével, kézműves ötlettel és társasjátékkal várjuk a lap oldalain.

Áldott, békés tanévkezdést kívánunk!

Beszámoló a csíksomlyói zarándokltról

Nagy ürességet éreztem májusban, hogy nem jutottam el az idei csíksomlyói búcsúra. Olyan volt tévéből nézni, mintha valamiből kirekesztettek volna. Azt az érzést, hogy valaminek a részese vagy, azt nem pótolja sem a tévé, sem a YouTube-felvétel online nézése. Ha színházba mész, sem mindegy, hogy a színpadon szerepelsz, vagy csak a nézőtérrel nézed. Ezt átélni kell.

Gyerekkorom emlékei között maradt a történet, amit édesanyám mesélt, hogy Gyergyóújfaluból gyalog indultak a búcsúra. Emlékei közt az imádságok, az éneklés, a jó hangulat, az együttlét öröme volt, ami megragadt. Sok év kellett elteljen ahhoz, hogy úgy alakuljanak a körülmények, hogy én is eljussak, és majdnem ugyanazt átéljem (csak nem fiatal koromban).

Mikor egy célért indul útnak több mint száz ember kora reggel (ebben az esetben 6 órakor), egy segélykérő mise után, fiatalabbak és idősebbek is, imádkozva és énekelve (legtöbbször Szűz Mária-énekeket), segítik egymást. (Az idősebbek, ha elfáradnak, felülhetnek a szekérre, ami elkíséri a csapatot.) Együtt reggeliznek félúton, a hűvös erdő közepén. Ezt az érzést nem lehet leírni. Ezt érezni kell.

Egyik alkalommal az unokámat is elvittem, épp akkor töltötte a 6. évét. Különös élmény volt neki, mert ilyent nem látott még a tévében sem. Még egy „szótlan” barátja is került, mikor elfáradt és felült a traktor húzta szekérre. Nagyon komolyan vette a feladatot, mikor rá került a sor a csengettyűzésben.

Megható, hogy a falvakon áthaladva hogyan köszöntik és hogyan fogadják a keresztet, amit a csapat fiataljai elől visznek, felzászlózva, felkoszorúzva (a mezei virágokból a lányok koszorút fonnak), és csengettyűvel jelzik a faluhoz való közeledést, a kereszt és a búcsújárók érkezését. Ilyenkor mindenki kedves, megértő, segítőkész, mintha átváltozna az emberiség igazi keresztényekké. Átszellemülve érnek ki a dombtetőre, ahonnan látni lehet, hogy minden irányból lassan hömpölyög a megszámlálhatatlan ember. Ennek a sok embernek együtt a fohásza, éneke, imádsága a hegyek visszhangjával megsokszorozódva, hiszem, hogy eljut a Jóistenhez!

Talán mindenki kéréssel is fordul könyörgésében a Szűz Máriához (én igen), és az ő anyai közbenjárásában bízva, türelemmel várja Isten válaszát. Ez a bizalom és a hit helye, ahol ráhagyatkozunk az Úr akaratára.

Végül, mikor felhangzik a „Ki tudja merre, merre visz a végzet”... nem lehet könnyek nélkül énekelni. Ha nem is

mindenki, de a legtöbb ember a szemét kezdi törölgetni és szipogni.

Hálát adok a Jóistennek, hogy részese lehettem ennek a lelki feltöltődésnek, ahol a régen nem látott barátaimmal is találkoztam, és bízom benne, hogy újra segít a jövőbeni részvételben.

■ B.Éva

Szent István öröksége

Budapest szívében, a Szent István-bazilika falai között nemcsak a múlt ezeréves öröksége, hanem egy élő, cselekvő hit is jelen van. De vajon milyen érzés nap mint nap az államalapító királyunk nevét viselő templomot vezetni, és egyben legfőbb nemzeti ereklyénk, a Szent Jobb őrének lenni? Az alábbi sorokban a bazilika plébánosa, Mohos Gábor püspök atya enged bepillantást abba a mélyen személyes kapcsolatba, amely kinevezése óta fűzi őt Szent Istvánhoz, és megosztja velünk, miben rejlik első királyunk máig ható, nemzetmegtartó ereje.

A Szent István-bazilika plébánosa egyben a Szent Jobb őre is. Erre a feladatra külön kinevezést kaptam a bíboros atyától, amikor a bazilika plébánosának nevezett ki. Ettől kezdve sokkal személyesebbé vált a kapcsolatom Szent István királlyal. Bevallom őszintén, korábban külön Szent István királyhoz nem nagyon imádkoztam, leginkább csak a litániában. Amióta azonban ide kerültem, ez megváltozott.

Rendszeresen kérem Szent István közbenjárását, elsősorban a plébániai közösségért, hiszen ő a plébánia védőszentje. Emellett imádkozom a bazilikában megforduló emberekért, zarándokokért is, azokért, akik itt vesznek részt szentmisén vagy szentgyónást végeznek.

Szent István személye így sokkal közelebb került hozzám. A Szent Jobb számomra azt szimbolizálja, hogy ő világosan és határozottan vezette a népet, amely rá volt bízva, és halála után is közbenjár értünk a mennyből, mind a mai napig. Szent István tudatos határozottsággal vezette a magyar népet közelebb Istenhez, a keresztény hitre. Ez nála elsősorban nem politikai számítás volt, hanem mély, személyes meggyőződés: Istennel való élő kapcsolat és az a hivatás, hogy ő ennek a népnek az apostola. Hitte, hogy a magyar népet a keresztény hitre kell vezetnie, tanítania, segítenie, hogy a hitet be tudja fogadni és ezáltal gazdagodjon.

Hatalmasat gazdagodik bármely nép, ha befogadja a krisztusi hitet. Egy nemzet a keresztény hit által semmit nem veszít el a saját identitásából, hanem Isten egy többlettel ajándékozza meg, amely később kibontakozik. István király ezt nagyon jól látta előre tekintve. Ezért szoktam nemcsak a plébániánkért, hanem a magyar

egyházért és a magyar keresztény közösségért is imádkozni, hogy tudjunk ezen az úton járni és tovább tudjuk vinni azt az örökséget, amelyet Szent István hagyott ránk.

Meggyőződésem, hogy Szent István részéről hihetetlenül mély lelki intuíció volt, amikor megfelelő utód nélkül maradván, Szűz Máriának ajánlotta fel az országot. A Szent Jobb a bazilikában annál a mellékoltárnál kapott helyet (Snell György püspök atyának köszönhetően), ahol Benczúr Gyula Szent István felajánlja a koronát a Szűzanyának című képe látható (a címlapon szereplő festmény).

Hogy ma létezik magyarság Európa közepén, abban biztos vagyok, hogy ennek az intuíciónak is szerepe van. Szent István a Szűzanyára (akinek hatásosabb közbenjárónk nincs az Istennél) bízta az országot. Ez olyan örökség, amelyet nem tudunk eléggé megbecsülni. Az első királyunk, aki szent is, egy ilyen csodálatos döntést hozott, amelynek gyümölcsei ma is tapasztalhatóak.

„Egyedül nem megy” – Hit, hivatás és Szent István-i példa a finnországi hitoktatásban

Beszélgetés Reinikainen Éva hitoktatóval

Hogy született meg benned a vágy arra, hogy hitoktató legyél?

Mindig érdekelt a hit, de inkább a filozófia oldaláról. Filozófiát tanítottam. A hitoktatást nem én kerestem, hanem a Jóisten hívott erre, mégpedig Finnországban. Először valaki megkért, hogy helyettesítsek pár órára, majd felkértek az egyház oldaláról, hogy tanítsak hittant. Először a tanári diplomámat kellett elfogadtatnom, utána három év teológiát tanultam itt, Finnországban, hogy taníthassam a katolikus hittant.

Volt-e olyan személyes élményed, amely különösen elindított ezen az úton?

Bizonytalan voltam, hogy mit tegyek. Kérdések merültek fel bennem, hogy elfogadjam-e a felkérést, meg tudok-e élni belőle, nem tudom jól a nyelvet stb. Kértem Jézust, hogy segítsen nekem meglássam az utamat. Ekkor volt egy álmom II. János Pállal, aki azt mondta nekem: „Te csak taníts, és mondd a rózsafüzért!” Azóta is ezt teszem.

Mit jelent számodra a hitoktatói hivatás lelki értelemben?

Nagy felelősséget jelentett számomra, hogy hogyan tudom a tudást átadni. Végül rájöttem, hogy nem az a lényeg, hogy én mennyit tudok, hanem hogy meg tudja őket érinteni maga a Jóisten valamilyen módon, és hogy valami fényt, példát tudjak mutatni.

Hogyan tapasztalod meg Isten vezetését a mindennapi munkádban?

Vannak egész különleges élményeim. A gyere-

kektől is rengeteg visszajelzést, kérdést kapok. Néha csak úgy elejtenek egy-egy megjegyzést, ötletet. Sokszor gondolkodom, hogyan tovább, és ilyenkor megvilágosodást kapok a Jóistentől, hogy mit csináljak pl. rosszul, mi az, amit ne csináljak. Ez is kegyelem.

Ezek szerint a gyerekek is tanítanak abban, hogy hogyan tanítsd a hittant?

Abszolút, még módszereket is tanítanak – elmondják, hogy ők mit szeretnek, mi az, ami unalmas. Megnyílnak, beszélgetnek, és új módszerekről, applikációkról is mesélnek. Van, amit ezáltal kezdtem használni. Jobb, ha meghallgatom a gyereket, ahelyett, hogy egyszerűen le-

hurrognám, hogy ne zavarjon. Ezzel motiváljuk is őket. A kicsik szeretnek játszani, mozogni és a kezükkel alkotni. A drámát is használok módszerként.

Mi az, amit szeretnél, hogy a gyerekek hazavigyenek tőled nemcsak tudásban, hanem szívben is?

Amit ma szeretnék, az az, hogy valamilyen módon az otthon, az iskola és a szentmise összekapcsolódjon. Tehát, hogy az imádság természetessé váljon otthon. Szeretném, ha megértenék, hogy mennyire fontos az imaélet. Az iskolában különben nem szabad imádkozni, ez meg van tiltva. Csak informatíve szabad tanítanunk, hogy elmondjuk, hogy ez van. De így különösképpen nem buzdíthatjuk a diákokat, hogy imádkozzanak, hogy menjenek templomba.

Saját példádát elmondhatod?

Történeteket lehet mesélni, és olyan videókat nézünk, ahol látják, hogy természetes dolog az, amikor a gyerekek imádkoznak, vagy a család együtt imádkozik, misére jár. Rajzfilmek vannak például a fatimai jelenésekről, arról, ahogy a gyerekek rózsafüzért imádkoznak. Ezenkívül van, hogy ők megkérdezik, hogy én és a gyerekeim hogyan csináljuk ezt. Ez remek lehetőséget ad a mesélésre (tanúságtevésre).

Hogyan tapasztalod meg Isten vezetését a hétköznapijaidban, mit szoktál imádkozni?

Karmelita stílusban szoktam imádkozni, tehát zsolozsmát szoktam mondani reggel és este. A legfontosabb számomra, hogy minél gyakrabban szentmisére tudjak menni, és tudjak gyónni meg áldozni. Ez kegyelem számomra, nem tudom, másképp hogyan tudnék talpon maradni. Amikor ez ritkábbá válik, eltelik két hét úgy, hogy nem áldoztam, akkor ennek megérezem a hatását – például veszekedés van otthon. A rendszeres szentségekhez járulással segítséget kapok a nehézségek leküzdéséhez, a kegyelem árad ilyenkor. Ezért szeretném a gyerekeknek megtanítani/átadni, hogy ha az imaélet jelen van a hétköznapijokban (misén, otthon, iskolában), akkor olyan sok kegyelmet kapunk.

Volt-e olyan helyzet, amelyik különösen megerősítette a hivatásodat?

Az ember érzi a kegyelmet, amikor a Jóisten megérint valakit, és te is ott vagy. Ezt érzed a szívedben. Volt, amikor a sírást is alig tudtam ilyenkor magamban tartani.

Mit jelent számodra a magyar elsőáldozási felkészítés? Ez milyen élmény?

Az iskolában, amikor tanítok, a szülőkkel nem sok kapcsolat van. A magyar nyelvű elsőáldozási felkészítőn viszont a szülőkkel is kapcsolatban vagyok. Ez teljesen más, áttolja a hangsúlyt, emiatt néha nehezebb, néha könnyebb is. Én arra az alapra építek, amit a szülők raktak le, amit ők létrehozta. A szülők a példájukkal, imaéletükkel készítik az alapot, mert az otthoni kultúra mindig átjön. Szülők nélkül nagyon keveset tudok tenni, és hogy az elsőáldozás után mi történik, az is a szülők kezében van: hogy mennyire finoman, ügyesen tudják a gyereket tanítani, irányítani, segíteni a hitükben. Itt a közösségnek megvan az összetartó ereje. Fontos, hogy azok a szülők is, akiknek nem elsőáldozó a gyereke, hozzák a gyermekeket, hogy a gyerekeknek is kialakuljon a saját közösségük, hogy érezzék, ők összetartoznak, ide tartoznak. Azt kell nézzék, hogy mi az, ami összefog bennünket, nem azt, ami elválaszt.

Mit ad számodra Szent István példája a hitoktatásban?

Szent István mint uralkodó rájött, hogy egyedül nem tudja megoldani és hitre vezetni a magyar népet, ezért felajánlotta az egész országot, a koronát Szűz Máriának. Én is valahogy úgy vagyok ezzel, hogy egyedül nem megy, így hát felajánlom a hitoktatást, a gyerekeket és a szüleiket a Szűzanyának. Mária tanító volt, ő tanította Jézust. Ezenkívül nagyon szeretem a Szent Családot. Jézus is tanított, Szent József is. Úgy érzem, a tanításnak valamelyik aspektusa mindig átjön Jézustól, Máriától vagy Józseftől. Ezért a Szent Családnak ajánlom fel a diákokat, a szüleiket, családjaikat. Egyedül kevés vagyok, de ezen kegyelem által biztosan kapok segítséget a hitoktatáshoz.

Veni Sancte – Szárnyaljunk a Lélekkel az új tanévben!

Mindnyájan szomjazunk valamire: tudásra, sikerre, boldogságra - de leginkább a szeretetre. Loyolai Szent Ignác is sokáig a világi dicsőségben (híres katona akart lenni) kereste az örömét, ám ezek a dolgok csak múló lelkesedést adtak számára. Amikor sérülése után a Szentírást kezdte olvasni, és Istennel beszélgetett, egészen másfajta öröm töltötte el: tartós béke és derű költözött a szívébe. Ignác ráébredt, hogy a Lélek után szomjazik - és a Lélek be is tölti azt, aki Őt keresi.

A Szentlélek az élő víz forrása. Ezért kérjük Mennyei Atyánkat, hogy küldje el a Szentlelket, a vigasztalót, a Pártfogót, az igazság lelkét! Kérjük, hogy maga a Lélek irányítsa a hétköznapijainkat, adjon lelkesedést a tanuláshoz, erőt a megpróbáltatások idején, és segítsen meglátni Jézust társaink, tanáraink és kollégáink személyében.

A tanév kezdetén áldást szoktunk kérni a diákokra, a tanárookra, a hitoktatókra és az elsőáldozásra készülőkre. Szokássá vált az iskolatászkák, tankönyvek, iskolai felszerelések megáldása is, amikor a jó Isten oltalma alá ajánljuk a tanulókat, és velük együtt a mindennapi munkájukhoz szükséges eszközeiket is.

Különösen is imádkozunk a hitoktatókért és áldozatos szolgálatukért, melyre a jó Isten áldását kérjük nap mint nap. Adja az Úr, hogy szolgálatuk által minél több gyermek és felnőtt találjon rá a hit ajándékára!

Eléd hozzuk, Urunk, az elsőáldozásra készülő gyermekeket is. Kérjük, hogy minél erősebben vágyjanak és készüljenek a Jézussal való találkozásra az Eucharishtiában! Tapasztalják meg Jézus szeretetét és az ima erejét. Buzdítunk mindenkit arra, hogy hordozzuk imáinkban ezeket a fiatalokat, az őket felkészítő hitoktatókat, papokat és a szülőket is, hogy hitéletük hiteles példa lehessen számukra.

Végül a Szentlélek vezetését kérjük a szülőkre és a pedagógusokra, hogy bölcsességgel, szeretettel és türelemmel kísérik a rájuk bízott gyermekeket.

Építsük együtt az új tanévet! Adjunk teret a Léleknek, hogy utat mutasson! Ugyanakkor tegyük hozzá mi is azt, amit az Úr Jézus tőlünk vár. Isten nem tud használni bennünket, csak ha észrevesszük, hogy mit kell tennünk, felhasználva a bennünk rejlő kincseket, rejtett adományokat és talentumokat.

„Legyünk olyanok, mint a gyermekek, akik tiszta szívvel, teljes bizalommal és lelkesedéssel nyílnak meg a világ csodáira és Isten hívására!”

Szárnyaljunk a Lélekkel! Adjuk át magunkat a kis szellőnek, a fuvallatnak. Istennek nincs másra szüksége, csak Rád és Ránk! Szárnyaljunk a Szentlélekkel ebben a tanévben is!

A Gondviselés Kútja

A hegy tövében, ahol a fenyők úgy susognak, mintha titkokat őriznének, ott fakad a pöstyéni leánykút. A hegy tetején romok állnak, egy régi templom maradványai. A népek azt beszélik, maga Szent István király építtette ezer esztendővel ezelőtt.

Bár a templom rommá lett, Szent István napján ma is odasereglenek az emberek, hogy hálát adjanak a nagy királyért, aki népét Krisztus útjára vezette. Leginkább az eladó lányok kedvelik a helyet. Az ünnepet megelőző éjszakán eljönnek a kúthoz, korszójukat telemerítik, és halkán fohászkodnak.

– Add, Uram, hogy holnap azzal a legénnyel találkozzam először templomba menet, aki a jegyesem lesz!

A szokásnak régi, Istenre mutató története van. Sok száz esztendővel ezelőtt nemcsak templom állt a hegyen, hanem vár is. A vár ura Bolkó földesúr volt, gazdag és büszke ember, aki elhatározta, hogy egyetlen leányát csak olyan legénynek adja, akinek kétszer annyi birtoka van, mint neki. A kérők jöttek is mindenfelől, de a földesúr csak legyintett:

– Egyannyi? Kevés. Másfélszer annyi? Kevés. Kétszer annyi? Na, olyan nincs is!

A kérők csalódottan távoztak, de egyvalaki örült ennek: Borica, a földesúr szép leánya. Borica ugyanis árva volt: édesanyja régen meghalt, és a leány szívében azóta is ott élt a hiány, amelyet csak Isten tudott betölteni. Gondozója egy idős nénike volt, aki soha nem ismerte a szerelem édes titkát, és ezért nem is értette, mi az, ami Borica szívében növekedett. A nénike kemény volt, szigorú, és a szeretet helyett inkább rendre intette a leányt. Borica így még inkább magába zárkózott, és szerelmét csak Istennek merte elmondani, már rég szívébe zárta Imrét, a szegény vitézt, aki a várban szolgált.

Imre és Borica csak lopva találkozhattak. Egy-egy röpke pillanat, egy érintés és könnycseppek ju-

tottak nekik. Egy este Imre felmászott a vár falán Borica rácsos ablakához, és halkán szólt:

– Borica... – súgta Imre az ablak rácsán át. – Ha legalább beszélhetnénk szabadon!
– Nem lehet, Imre... apám gőgje nagyobb, mint a vár falai – felelte a leány, és könnyei végigcsorogtak az arcán. – Édesanyám már nincs... a nénike pedig nem érti, mi a szerelem. Isten az egyetlen, aki látja a szívemet.

A leány gondozója észrevette a titkos találkozót. Szidni kezdte a fiatalokat, majd azon nyomban elrohant, hogy felkeltse a vár urát, és elújságolja neki, amit látott.
– Bolkó uram! Bolkó uram! Nézze, mit művel a maga leánya!
A vár ura dühödten rohant oda.
– Imre! Takarodj a váramból! – ordította. – Szégyent hozol ránk!
Imre még egy pillanatra Boricára nézett.
– Holnap éjfélkor... a kútnál... – súgta.

Másnap éjjel a várban mindenki az ünnepre készült. Boricára senki sem figyelt. A leány lopva kisurrant, kezében egy kis korsóval, és futott a kúthoz. Imre már ott várt, lehajtott fejjel.

– Eljöttem, Imre – mondta Borica –, búcsúzzunk. Nem látsz többé soha. Talán Isten nem akarja, hogy egymáséi legyünk.
Imre szeme megtelt könnyel.
– Ha így akarja... akkor engednünk kell. De a szívem mégis Hozzá kiált.
– Az enyém is – felelte Borica. – Ő tudja, mi a jó nekünk.

Hajnalodott, mire elváltak. Imre céltalanul indult el, Borica pedig megtöltötte korsóját, hogy senki se gyanakodjon és csendesen sírdogált. Amint a korsó megtelt, hirtelen ragyogó fényesség áradt szét a kút körül. A fényben egy alak állt: Szent István király, fején a szent korona.

– Leányom – szólt hozzá –, ne sírj többé. Bízz az Úrban! Ő ismeri a szíved vágyát, és megadja neked azt a társat, akit a Gondviselés neked szánt. Indulj békével a templomba!
A király lassan az égbe emelkedett, a fény eloszlott. Borica szédelegve tántorgott vissza a várba, de nem jött álom a szemére.
– Ki lesz az? – suttogta magában. – Ó, ha Imre volna...
Reggel megkondultak a harangok. Borica hófehér ruhában indult a templomba, szíve úgy dobogott, mintha ki akarna szakadni. Lesütötte a szemét, de érezte, hogy valaki közeledik. Árnyék vetült elé. Fölemelte a fejét és megpillantotta Imrét.
– Ne csüggedj, Imre – súgta a leány –, velünk az Isten.
– Mit suttogsz?! – förmedt rá gondozója.
– Csak azt, hogy velünk az Isten – felelte Borica, és besietett a templomba, ahol leborult a Szűzanya képe előtt, és hosszan imádkozott.
Egy év telt el. A nénike meghalt, Bolkó földesúr pedig megbetegedett. A betegség megtörte a gőgjét.
– Imrét hívatom – mondta egy napon. – Isten megmutatta, hogy a szív többet ér, mint a birtok. Áldásomat adom rátok.
Imre és Borica egymáséi lettek és házukban mindig ott volt az imádság csendje. Hálát adtak Szent István és a Szűzanya közbenjáró imáiért.
Ettől fogva a vidék leányai minden Szent István napját megelőző éjen elmennek a pöstyéni kúthoz, korsójukat telemerítik, és imádkoznak, hogy másnap azzal az ifjúval találkozzanak először, akit szívükben Istennek ajánlottak.

A mese Benedek Elek A pöstyéni leánykút című mondája alapján, annak ihletésére íródott.

■ Alexa

Kézműves ötlet és társasjáték

KORONA ELKÉSZÍTÉSE:

A korona alapja: Kartonból vágj egy kb. 3 cm széles csíkot, amely körbeéri a gyermek fejét. Ha nincs elég hosszú karton, készítsd 2–3 darabból, és tűzd vagy ragaszd össze.

A belső váz: Vágj ki még két kartoncsíkot, és keresztben rögzítsd őket a korona alapjához tűzőgéppel vagy ragasztóval. Ezek tartják majd a korona tetejét.

Díszítés: Vágd ki a korona díszzeit, és ragaszd fel őket. Ha van otthon gyöngy, flitter, műanyag vagy valódi dekorációs kő, ezekkel is díszítheted.

A kereszt: Vágd ki a két keresztet, és ragaszd őket egymásra úgy, hogy kívülről mindkét oldalon látható legyen a kereszt.
Az utolsó lépés: Ragaszd a keresztet a korona tetejére.

Készen is van a saját Szent István-koronád, amit a társasjátékban is lehet használni!

A KORONA ÚTJA

Ki bizonyul méltónak
Szent István koronájára?

JELMAGYARÁZAT

BÁTORSÁG
Húzz egy Bátorság
kártyát!

BÖLCSESSÉG
Húzz egy Bölcsesség
kártyát!

SEGÍTŐKÉSZSÉG
Húzz egy Segítőkészség
kártyát!

SZERENCSE
Húzz egy Szerencse
kártyát!

A JÁTÉK MENETE
1. Dobj a kockával!
2. Lépj annyit, amennyit dobált!
3. Nézd meg, milyen mezőre léptél,
és húzz egy megfelelő kártyát!
4. Teljesítsd a feladatot!
Ha sikerül, gyűjtsd be az adott érény
címerét!
5. Aki elsőként ér a várhoz, úgy, hogy
már megszerezte mindhárom érényt, az
nyeri a játékot!

1. Egy vándor érkezik a faluba naplemente előtt. Éhes és fáradt. Mit tennél, hogy érezze szívesen látják?
2. A pásztor észreveszi, hogy hiányzik egy bárány. A nyáj többi tagja már a karámban van. Te mit tennél?
3. A vásárban egy gyermek elejtette a kosarát. A gyümölcsök szétgurultak az úton. Próba: Mutasd meg, hogyan segítenél neki!
4. Egy asszony vizet húz a kútból. Már sok vödörrel megtöltött, és elfáradt. Mit tehetnél érte?
5. A szomszédod beteg, ezért nem tud kimenni a házából. Mivel tudnád megkönnyíteni a napját?
6. Egy család nemrég érkezett a faluba. Még senkit sem ismernek, és nem tudják, hol találják a kutat és a piacot. Mit tennél értük?
7. Két falubeli összeveszett, és egyikük sem akar engedni. Hogyan segítenél nekik kibékülni?
8. Egy szerzetes hosszú útra indul, és sok könyvet, levelet visz magával. Mit tehetnél, hogy könnyebb legyen az útja?
1. A király elé lépsz. Mindenki téged figyel, de nem szabad megijedned. Állj fel, húzd ki magad, és mondd hangosan: Bátor vagyok!
2. Egy keskeny fahíd vezet át a folyón. Óvatosan kell átkelned rajta, különben leesel a hídról. Állj fél lábon 10 másodpercig, mint aki egyensúlyoz a hídon!
3. A király útját egy hatalmas szikla zárja el. Meg kell próbálnod elmozdítani. Mutasd meg, hogyan próbálnád eltolni a sziklát!
4. A király üzenete a várfal túloldalán van. A kapu zárva, ezért úgy kell tenned, mintha felmásznál a falon. Mutasd meg, hogyan másznál fel egy képzeletbeli várfalon!
5. Hatalmas vihar közeledik. A melletted haladó társad megijed és fél továbbmenni. Mit mondanál neki, hogy bátrabb legyen?
6. A királyi út mellett egy oroszlán áll. Nem mozdul, csak figyel, ki elég bátor ahhoz, hogy elhaladjon előtte. Tegyel 5 lassú, nagy lépést, mint egy bátor lovag!
7. A király egy olyan feladatot ad neked, amit még soha nem próbáltál. Nem tudod, sikerülni fog-e. Megpróbálsz, vagy inkább feladod? Miért?
8. A várudvarban egy kismadarat találsz a földön. Nem tud repülni, és láthatóan fél. Te mit tennél?

1. Ki volt Magyarország első királya?
A) Mátyás király B) Szent László C) Szent István
2. István felesége egy bajor hercegnő volt. Hogy hívták?
A) Gizella B) Erzsébet C) Margit
3. István király korában egyre több templom épült. Miért volt ez fontos neki?
A) Mert erősíteni akarta a keresztény hitet.
B) Mert minden faluban várat akart építeni.
C) Mert ott tartották a vásárokat.
4. István király törvényeket alkotott az ország számára. Miért van szükség törvényekre?
Mondd el a saját szavaiddal!
5. István király fontosnak tartotta a kereszténység megerősítését. Melyik jel kapcsolódik leginkább a kereszténységhez?
A) kereszt B) horgony C) íj
6. István király tanácsokat írt fiának, Imrének arról, hogyan legyen jó uralkodó. Miért lehet fontos egy leendő királynak meghallgatni a bölcs tanácsokat?
Mondd el!
7. István királynak nemcsak háborúkkal kellett foglalkoznia. A béke megteremtése is fontos volt. Szerinted miért jobb a béke, mint a háború?
Mondd el egy mondatban!
8. Melyik tulajdonság illik legjobban egy jó királyhoz?
A) Önzés B) Igazságosság C) Harag
1. Ma minden jól alakul. Dobj még egyszer!
2. Jó hírt hozó követ érkezett a várba. Lépj előre 3 mezőt!
3. Eleredt az eső, ezért meg kell állnod. Maradj ki egy körből!
4. Találtál egy rövidebb utat a királyi ösvényen. Lépj előre 2 mezőt!
5. Egy szerencsepatkót találtál az úton. Dobj még egyszer!
6. Egy ideig rossz úton jártál. Lépj vissza 2 mezőt!
7. Elfáradtál a hosszú úton. Maradj ki egy körből.
8. A király megjutalmazott a jó munkádért. Dobj még egyszer!
9. Egy társad segített neked. Válassz egy játékos, és lépjetek mindketten előre 1 mezőt!
10. Rád esteledett, ezért meg kell állnod pihenni. Maradj ki egy körből!

JÁTÉKSZABÁLY

A játék története

Szent István király olyan örököst keres, aki nemcsak erős, hanem méltó is a koronára. Ezért próbára teszi a jelentkezőket, akiknek az út során bizonyítaniuk kell bátorságukat, bölcsességüket és segítőkészségüket.

Indulj el a királyi vár felé, áldd ki a próbákat, és gyűjtsd össze mindhárom erény jelét! Vajon ki bizonyítja elsőként, hogy méltó Szent István koronájára?

A játék célja

A cél, hogy elsőként érj a királyi várba úgy, hogy mindhárom erényt jelző címer nálad legyen:

Bátorság – piros

Bölcsesség – kék

Szépítő készség – zöld

Egy erény címeréből többet is lehet szerezni, de a győzelemhez mindhárom különböző címerre szükség van.

A játék előkészítése

Szükség van:

- játékosonként egy bábu
- egy dobókocka
- kivágott piros, kék, zöld és sárga kártyák
- a háromféle erényt jelző címerek
- a korona

A négy kártyapaklit külön-külön, írással lefelé helyezték el.

A játék menete

A játékosok egymás után dobhatnak a kockával, majd a dobott számnak megfelelően lépnek előre vagy hátra.

A mező színe mutatja, melyik kártyából kell húzni:

Piros mező – Bátorság: húzz egy piros kártyát, és teljesítsd a próbát.

Kék mező – Bölcsesség: húzz egy kék kártyát, és válaszolj a kérdésre.

Zöld mező – Segítőkészség: húzz egy zöld kártyát, és teljesítsd a próbát.

Sárga mező – Szerencse: húzz egy sárga kártyát, és tedd meg, amit a kártya ír. A szerencse lehet jó vagy rossz.

Ha sikeresen teljesíted a próbát, megkapod az adott erény címerét. Egy címerből többet is gyűjthetsz.

A királyi várba csak az léphet be, akinek mindhárom különböző erény címere megvan.

Ha elérted a vár előtti mezőt, de hiányzik valamelyik címered, nem léphetsz be a várba. Vissza kell lépned az úton, és meg kell szerezned a hiányzó erényt.

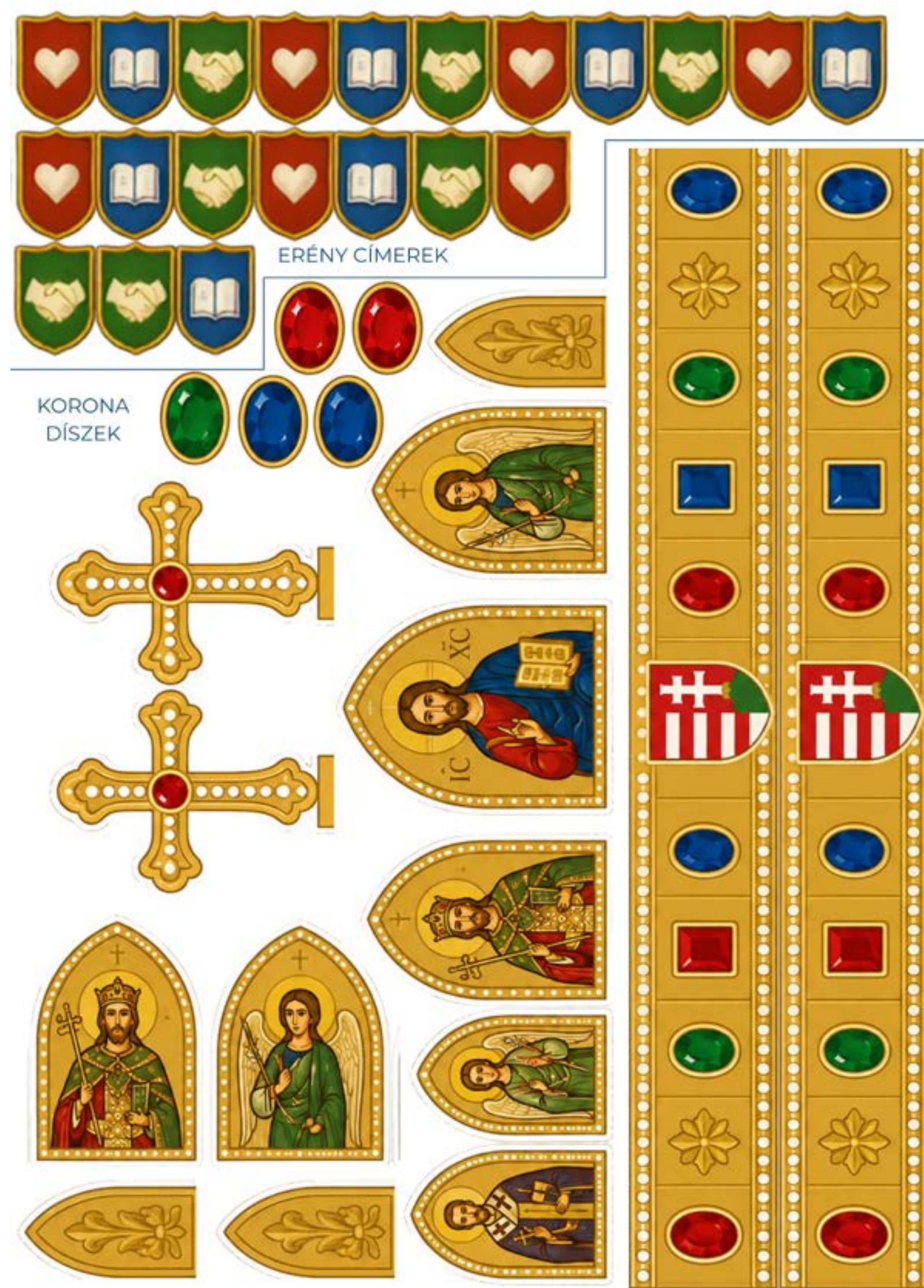
Ezután újra elindulhatsz a vár felé. A várban már nem lehet erényt szerezni.

A győztes

Az a játékos nyer, aki elsőként érkezik meg a királyi várba úgy, hogy mindhárom különböző erény címere nála van.

Ő bizonyította, hogy méltó Szent István koronájára.

A győztes felveheti a koronát, és őt koronázzátok királlyá.

2026/2027-ES TANÉV MAGYAR MISÉI ÉS PROGRAMJAI

Szent Henrik-katedrális

Pyhän Henrikin aukio 1 A, Helsinki

2026. szeptember 19.

MAGYAR SZENTMISE

15.00

Gyóntatás

16.00

Magyar szentmise

17.00

Szeretetvendégség

Más helyszín:

Kirándulás

Kedves Mafinka Közösség!

Szeretettel hívunk mindenkit az első, minden korosztály számára kényelmesen teljesíthető kirándulásunkra szeptember 5-én, szombaton 10 órakor (Kattilantie 426, Vihti). A körülbelül 14 óráig tartó könnyed sétát közös énekléssel, játékkal és egy jó hangulatú, hozott finomságokból álló sütögetéssel koronázzuk meg. Kérjük, jelezzétek részvételi szándékotokat, hogy a jelentkező családokhoz igazíthassuk a legideálisabb útvonalat!

Időpont: Szeptember 5. (szombat), 10:00 – kb. 14:00

Találkozó: Kattilantie 426, Vihti

Program: Könnyű, minden korosztálynak megfelelő séta, lelki táplálék, játék, éneklés és közös sütögetés (hozott finomságokból).

Jelentkezés: Vámosi Petinél a +358 40 9671765-ös telefonszámon

Támogatnál bennünket?

Számlaszámunk: FI 6715 4430 0025 1780

Név: Mafinka ry

További információk:

www.mafinka.fi

